

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13C/156/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612214227
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6612214227.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Jánom Šulajom v právnej veci žalobcu E. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. W. XXXX/XX, B., občan SR, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Ľudová 14, Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, v konaní o zaplatenie 600,00 € s prísl., takto

rozhodol:

Žaloba o zaplatenie 600,00 Eur s prísl. **s a z a m i e t a.**

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 70,30 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 600,00 € spolu s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania od 30.08.2012 do zaplatenia od žalovaného, pričom uviedla, že uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. 614600414 dňa 01.12.2009, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 350,00 € a zaviazala sa zároveň vrátiť poskytnuté finančné prostriedky navýšené o poplatok 300,00 €, celkovo tak 650,00 € v 10-tich mesačných splátkach po 65,00 €, počnúc 26.10.2009. Z dôvodu, že žalobkyňa nespĺnila svoju povinnosť riadne, podal žalovaný dňa 27.08.2010 návrh na vydanie rozhodcovského rozsudku. Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava, v konaní sp. zn. SR10246/10 dňa 27.10.2010 vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 1.047,37 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 822,45 € od 28.08.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne z predmetnej sumy a náhradou trov konania vo výške 307,30 €. Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Lučenec domáhala zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku, pričom súd vec prejednal v konaní pod sp. zn. 9C/50/2011. Žalobkyňa poukázala na zákonné znenia §-u 2 a 3 ods. 1, 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalobkyňa žiadala primerané finančné zadostučinenie vo výške 600,00 € z titulu úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa, ku ktorej došlo konaním žalovaného.

Žalovaný žiadal žalobu v celosti zamietnuť. Uviedol, že predpokladom priznania primeraného zadostučinenia sú dve podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne, a to úspešné uplatnenie práva žalobcu, ktoré mu priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa a súčasne to musí byť také porušenie, ktoré je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi v tomto ohľade žalobkyňi ujmu. Podľa názoru žalovaného žiaden rozsudok nepriznal úspešné uplatnenie práva žalobkyne v zmysle uvedeného. Aj keby sa zdalo, že pôvodné konanie je konaním dvojfázovým, podľa jeho názoru je potrebné riešiť otázku porušenia, resp. úspešného uplatnenia práva, ako aj následné priznanie zadostučinenia v konaní jednom, tak ako to napr. rieši judikatúra Európskeho súdu. Na druhej strane taktiež zo strany žalobkyne nebolo preukázané,

že by jej vznikla nejaká ujma, alebo že by bolo nejaké konanie žalovaného spôsobilé žalobkyni takúto ujmu spôsobiť. Ak sa zaoberáme otázkou nemajetkovej ujmy, potom žalovaný poukazuje na otázku jej primeranosti vo vzťahu k uplatnenej výške. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že zákon síce používa pojem primeranosť zadosťučinenia, ale nerieši otázku, akou formou toto zadosťučinenie je potrebné poskytnúť a teda ani spôsob a rozsah poskytnutia tohto zadosťučinenia. V zásade žalovaný poukázal na moment, že ak by sa aj prijala argumentácia žalobkyne, že nejakým rozhodnutím bol zrušený predchádzajúci rozhodcovský rozsudok, a de facto sa vec týmto spôsobom napravila, teda je to dostatočná forma zadosťučinenia. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že sama žalobkyňa porušila svoju povinnosť vrátiť úver, nakoľko z poskytnutej sumy 350,00 € zaplatila len 80,00 €, teda neplní si svoju povinnosť, pričom za konanie pri uzatváraní úverovej zmluvy bola právoplatne odsúdená. Žalovaný uviedol, že právo žalobkyne nemôže byť založené na jej predchádzajúcom protiprávnom konaní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobkyne, prečítaním zmluvy o úvere, výzvy na zaplatenie, Rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16Co 80/2012-169, Rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 2T/30/2011-221, Rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/50/2011-85, Rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16Co 255/2011-109 a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/50/2011-85 zo dňa 23.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica 16Co 255/2011-109, súd zrušil Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Bratislava zo dňa 27.10.2010, sp. zn. SR10246/10.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd postupoval v zmysle §-ov 40 ods. 1, písm. c), j) zákona č. 244/2002 Z. z. Dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozhodnutia bola neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v zmysle §-u 40 ods. 1, písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. a taktiež v zmysle §-u 40 ods. 1, písm. j) citovaného zákona, skutočnosť, že úver bol poskytnutý žalobkyni na iný účel ako výkon povolania, zamestnania a podnikania a teda zmluva je zmluvou spotrebiteľskou.

Dôvod zrušenia podľa §-u 40 ods. 1, písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. spočíva v skutočnosti, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/50/2011-134 zo dňa 26.01.2012 súd zaviazal žalovanú E. M. povinnosťou zaplatiť sumu 270,00 € žalobcovi a v časti o zaplatenie 492,45 € spolu so zmenkovým úrokom, ako aj zákonným úrokom, žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že uzatvorenú zmluvu medzi účastníkmi konania dňa 01.12.2009 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, s tým, že v zmluve absentovala konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, výška, počet a termín splátok, ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úrokom, a ani priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platná ku dňu podpisu zmluvy, tak ako to vyžaduje § 4 ods. 2, písm. g), h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z. z., uvedené neboli. Súd konštatuje, že žalovanej bol poskytnutý úver 350,00 €, z čoho zaplatila 80,00 € a teda žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie 270,00 €. Súd konštatuje, že s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., takýto úver neobsahujúci vyššie uvedené náležitosti sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č. k. 2T/30/2011-221 zo dňa 31.03.2011 bola žalobkyňa E. M. v postavení obžalovanej uznaná za vinnú z trestného činu úverového podvodu podľa §-u 222 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 01.12.2009 v Lučenci prostredníctvom mandátára požiadala spoločnosť POHOTOVOSTĚ s. r. o., Bratislava, o poskytnutie úveru vo výške 350,00 €, kedy do žiadosti o úver č. 614600439Ž uviedla sumu svojho príjmu a príjmu svojej dcéry S. M., s ktorou bývala v spoločnej domácnosti, v celkovej výške 359,00 € a sumu výdavkov 167,00 €, pozostávajúcu z nákladov na bývanie vo výške 85,00 € a splátky úveru pre spoločnosť POHOTOVOSTĚ s. r. o. vo výške 82,00 €, čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko v tom čase bola obvinená povinná uhrádzať pravidelné mesačné splátky voči iným veriteľským spoločnostiam vo výške 326,48 € a jej dcéra S. M. splátky voči iným veriteľským spoločnostiam vo výške 456,11 € a súčasne má S. M. aj dlh voči inej

veriteľskej spoločnosti vo výške 4.792,46 €. Následne na podklade obvinenou uvedených údajov jej bola žiadosť schválená a dňa 01.12.2009 uzavrela ako dlžník s označenou spoločnosťou zmluvu o úvere č. 614600414, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru jej osobe vo výške 350,00 €, pričom súčasne prevzala a zmluvne sa zaviazala povinnosťou, že ho bude s príslušnými poplatkami po 65,00 € splácať počnúc dňom 26.12.2009.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim

1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín, i) službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne s výnimkou činností upravených osobitnými predpismi, 5) nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány štátnej správy, ako sú uvedené v § 19.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa si uplatnila právo na súde z dôvodu porušenia jej spotrebiteľských práv, o ktorom rozhodol súd právoplatný rozsudkom č. k. 9C/50/2011-92, kedy rozhodnutie rozhodcovského súdu obsahujúce neplatnú rozhodcovskú doložku zrušil a následne aj rozsudkom č. k. 9C/50/2011-134, kedy rozhodol o neprijateľnosti dojednaných zmluvných podmienok a následnej bezúročnosti úveru a úveru bez poplatkov. Z uvedeného je teda možné konštatovať, že žalobkyňa si úspešne uplatnila na súde svoje práva vychádzajúce jednak z právnej úpravy zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľských úveroch, ako aj všeobecnej úpravy Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu by preto v zmysle §-u 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. jej vzniklo právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva týmto zákonom, alebo osobitnými predpismi, bolo spôsobilé privodiť jej ujmu. Subjektom, ktorého konanie bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi bolo nepochybne konanie žalovaného, POHOTOVOSTĚ, s. r. o., ktorý dojednal so žalobkyňou zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky, na základe ktorej si uplatnil právo na zaplatenie sumy

titulom takto uzatvorenej úverovej zmluvy v rozsahu vyššom, než podľa zákona veriteľovi náležalo. Keby si žalobkyňa nebola úspešne právo uplatnila žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nepochybne by sa bol takýto rozsudok stal vykonateľným a žalobkyňa E. M. mohla kedykoľvek byť o plnenie v zmysle rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní zo strany veriteľa žiadaná.

Z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy pre neprijateľné podmienky žalovaná bola povinná vrátiť úver bez úrokov a bez poplatku vo výške 350,00 €, t. z. účastníci boli povinní si de facto vrátiť to, čo z takejto zmluvy si plnili. Pri určení primeranosti finančného zadosťučinenia však súd musí prihliadať nielen na porušenie práva žalobkyne, ako osoby, ktorá úspešne uplatnila svoje právo, ktoré bolo porušené, ale je potrebné skúmať aj správanie sa takto poškodenej osoby. Žalobkyňa bola právoplatne odsúdená pre trestný čin úverového podvodu, ktorého sa dopustila pri uzatváraní úverovej zmluvy tým, že uviedla nepravdivé údaje tak o svojom príjme, ako aj o svojich výdavkoch. Žalobkyňa teda taktiež nesie zavinenie na uzatvorení úverovej zmluvy, ktorá de facto od veriteľa, tým že uviedla do omylu, tieto finančné prostriedky získala. Žalobkyňa sa teda tak isto dopustila protiprávneho konania pri uzatváraní zmluvy vo vzťahu k veriteľovi (žalovanému), ktorého uviedla do omylu a trestným činom od neho získala majetkové plnenie. Za takéhoto stavu by preto priznanie primeraného zadosťučinenia, ktoré vzniklo porušením práva žalobkyne, bolo podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi, tak ako to uvádza § 3 Občianskeho zákonníka. Právo žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie nemôže byť čiastočne založené na jej konaní, o ktorom bolo právoplatne súdom rozhodnuté, že bolo trestným činom. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu žalobkyne o primerané zadosťučinenie zamietol. Navyac, žalobkyňa nepreukázala, v čom má spočívať primerané zadosťučinenie.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v náhrade hotových výdavkov, ktoré žalovanému vznikli v dôsledku účasti na pojednávaní konajúcom sa dňa 29.11.2012 v celkovej výške 70,30 Eur.

Podľa § 72 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v platnom znení (ďalej len „spravovací a kancelársky poriadok“), k hotovým výdavkom osoby zúčastnenej na konaní patria účelne vynaložené náklady, najmä cestovné, stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Podľa § 73 ods. 1,2 spravovacieho a kancelárskeho poriadku nárok na cestovné má osoba zúčastnená na konaní, ktorá nemá trvalý alebo prechodný pobyt alebo nepracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje. Osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom okrem prípadov podľa § 74.

Podľa § 74 spravovacieho a kancelárskeho poriadku, ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov. Podľa týchto predpisov sa poskytuje stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Podľa § 5 ods. 1,2 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, zamestnancovi patrí stravné za každý kalendárny deň pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom. Suma stravného je ustanovená v závislosti od času trvania pracovnej cesty v kalendárnom dni, pričom čas trvania pracovnej cesty je rozdelený na časové pásma: a) 5 až 12 hodín, b) nad 12 hodín až 18 hodín, c) nad 18 hodín. Sumu stravného pre časové pásma podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"); opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia.

Žalovanému v dôsledku účasti na pojednávaní konajúcom sa dňa 29.11.2012 vznikli hotové výdavky, ktoré hotové výdavky spočívajú v náhrade cestovného použitím motorového vozidla vo výške 27,00 Eur, čo predstavuje náhradu cestovného použitím verejného hromadného prostriedku na trati Bratislava - Lučenec a späť (13,50 Eur x 2), v náhrade stravného vo výške 9,30 Eur, ktoré žalovanému prináleží za každý kalendárny deň pracovnej cesty, pričom čas trvania pracovnej cesty v danom prípade spadá do časového pásma nad 18 hodín, kedy je v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 248/2012 Z.z. suma stravného vo výške 9,30 Eur, a v náhrade výdavkov za ubytovanie vo výške 34 Eur, ktorých výšku žalovaný preukázal predložením faktúry č. ZU 0000019790 vystavenej ubytovacím zariadením Y. G. D. D. B., E. XXXX dňa 29.11.2012.

Berúc na zreteľ všetky známe okolnosti prípadu ako je napr. sídlo žalovaného, hodina, na ktorú bolo pojednávanie nariadené, súd skonštatoval, že u žalovaného sú splnené podmienky uvedené v § 74 spravovacieho a kancelárskeho poriadku, čím vzniklo u žalovaného právo na náhradu stravného, nakoľko sídlo žalovaného je v meste Bratislava, ktoré je od miesta konania pojednávania, t.j. mesta Lučenec vzdialené 241,38 km. Pojednávanie konajúce sa dňa 29.11.2012 bolo nariadené na 8,30 hod, v dôsledku čoho by nebolo, vzhľadom na vzdialenosť sídla žalovaného od miesta konania pojednávania, v možnostiach žalovaného dostať sa včas na určený termín pojednávania použitím verejného hromadného dopravného prostriedku. Žalovaný si však uplatnil náhradu cestovného ako pri požití verejného hromadného prostriedku, preto mu súd túto náhradu tak priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.